

ת"ד 10125/06/19 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות תעבורה ת"א נגד מיכאיל משקוביץ

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)
ת"ד 10125-06-19 מדינת ישראל נ' משקוביץ

בפני
בעניין: כבוד השופטת שני שטרן
המאשימה: מדינת ישראל באמצעות תביעות
תעבורה ת"א

נגד
הנאשם: מיכאיל משקוביץ באמצעות ב"כ עו"ד
אסף אורון

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש, אי ציות לאור אדום בצומת בנסיבות בהן נמצא רכב אחר בצומת והתנהגות הגורמת נזק.

כתב האישום בו הורשע הנאשם מייחס לו נהיגה בקלות ראש תוך שנכנס לצומת בניגוד לאור אדום שדלק בכיוון נסיעתו, לא הבחין ברכבים (רכב ואופנוע) שהגיעו מהדרך החוצה, חסם דרכם והרכבים התנגשו. כתוצאה מהתאונה נחבלו שני רוכבי האופנוע חבלות קשות לרבות שברים ועברו ניתוחים ושיקום. הרכבים ניזוקו.

המאשימה עתרה כי יוטלו על הנאשם פסילה שלא תפחת מ-18 חודשים, מאסר מותנה, שעות שירות לתועלת הציבור בהיקף משמעותי, צו מבחן למשך שנה, פסילה על תנאי וקנס.

המאשימה הפנתה לפסיקה. הפסיקה לא הוגשה פיזית וניסיונות לאתרה מהאזכורים בפרוטוקול לא צלחו, למעט בעניין בן זויה וימיני, אליו הפנתה המאשימה לעניין משמעות החבלות למעורבים.

ע"פ 2247/10 שלום ימיני נ' מ"י, בו בית המשפט העליון הדגיש כי על בית המשפט לנקוט ענישה הולמת שתסייע להגברת המודעות בנוגע למחיר הכרוך בהפרת כללי התנהגות בכביש.

רע"פ 3764/05 ורד בן זויה נ' מ"י קבע כי במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפשע (כך במקור, ש.ש.) ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961- ולגזור עונש מאסר

בפועל.

ההגנה הפנתה לעברו התקין של הנאשם, להשפעות התאונה על חייו, לעובדה שכחודש לאחר התאונה עבר אירוע לבבי ולתסקיר שירות המבחן, המלמד על תגובה חריגה לתאונה ולעובדה כי בשל מצבו הרפואי ומגיפת הקורונה, התניידות בתחבורה ציבורית הינה בלתי אפשרית לנאשם. משכך, עתר הסניגור לפסילה בפועל קצרה, לצד של"צ בהיקף של 150 שעות ולחילופין, של"צ בהיקף של 250 שעות ללא פסילה. בנוגע לנסיבות ביצוע העבירה טען הסניגור כי עסקין בצומת בעלת מערכת רמזורים כפולה, וכי הנאשם נכנס לצומת בשל שגגה, לאחר שעמד באור אדום וסבר כי האור הירוק הינו בכיוונו. לבסוף, הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, משפחתו, ההשלכות על מקום עבודתו והיותו נורמטיבי.

הסניגור הפנה לפסיקה ואולם, הפסיקה אינה מתאימה שכן, מדובר במקרים בהם נעשו הסדרי טיעון ולחילופין, מקרים בהם לא היתה מחלוקת בנוגע לאשם תורם של המעורבים, למעט **ת"ד 11206-08-11 מ"י נ' בר און**, בו הוטלו 5 חודשי פסילה בפועל על נאשם שפגע בהולך רגל על מעבר חציה ונגרם לו שבר פרונטוטמפורלי בראש. (לא צויין כי היתה מעורבות ניתוחית וכן, מדובר בהולך רגל מבוגר מאוד).

לא ניתן לגזור מתחם ענישה מהפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה.

לבסוף, נשמע **הנאשם**, שהביע חרטה כנה וניכר כי הפנים את תוצאות התאונה באופן משמעותי. הנאשם תיאר את קרות התאונה והסביר כי נכנס לצומת תוך שגגה, שכן סבר כי האור הירוק היה מיועד לנתיבו, סיפר כי בעבר בנו נפצע בתאונת דרכים. לדברי הנאשם, רק לאחר שצפה בסרטון וראה כי עבר באור אדום בנתיבו, הבין את הטעות שנעשתה וכי עד אז היה משוכנע שנסע באור ירוק.

מתחם העונש הראוי

המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה. דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

עפ"ת 44705-11-11, **צלח נ' מדינת ישראל**, בו הפחית בית המשפט המחוזי עונש פסילה של שנה ל-7 חודשים, מתוך התחשבות בנסיבותיו ובעברו של המערער. נגרמה חבלה של ממש להולכת רגל באופן שאושפזה 27 ימים. כמו כן, הוטלו עליו פסילה מותנית לתקופה של 6 חודשים וקנס.

רע"פ 7208/14 יהושע מרגוליס נ' מ"י, על נאשם שסטה וגרם לחבלות של ממש ל-3 נוסעים: שברים באגן, לסת ורך, הנשמה וניתוח, שבר בשן, דימום בשפתיים, הוטלו 10 חודשי פסילה בניכוי 60 - סך הכל 8 חודשי פסילה, פסילה

מותנית וקנס.

עפ"ת 36094-10-11 שטרית נ' מ"י, בו ערכאת הערעור הפחיתה פסילה בת 5 שנים ל-11 חודשים, לנאשמת נורמטיבית, בעלת עבר נקי, שפגעה בשלוש הולכות רגל ונגרמו להן חבלות קשות מאוד, לרבות ניתוחים, אשפוזים ושיקומים. ביהמ"ש התחשב בהמלצת התסקיר החיובי.

עפ"ת 24314-01-15 מדינת ישראל נ' זגדון, שם חצה הנאשם את הצומת באור אדום ופגע בשני הולכי רגל וברכב נוסף, כאשר גרם לפגיעה קשה יחסית באחד מהולכי הרגל (חתך בראש, דימום תת עכבישי ושבר פרונטלי). בית המשפט השית על הנאשם 300 שעות של"צ, פסילה למשך 10 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעים. בית משפט המחוזי דחה את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי אין זו סטייה מהמתחם שלא להשית מאסר בפועל והפנה לפסיקה מתאימה (עפ"ת 36094-10-11, עפ"ת 369/12, עפ"ת 44705-11-11).

עפ"ת 30028-12-15 ברכה נ' מ"י, בו ערכאת הערעור ביטלה עונש מאסר בעבודות שירות למשך 5 חודשים ותחתיו הטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 400 שעות, 11 חודשי פסילה בפועל, צו מבחן למשך שנה- לרבות שילוב בקבוצה טיפולית ומאסר על תנאי למשך 10 חודשים. זאת, כאשר החבלה שנגרמה למעורב היתה קטיעת רגלו.

עפ"ת 41397-12-13 **זרחי נ' מ"י**, ערכאת הערעור הפחיתה פסילה בפועל מ-4 שנים ל-11 חודשים, החמירה ברכיב של"צ והטילה על המערער 120 שעות, ביטל פיצוי בסך 22,000 ₪ וכן, 6 חודשי מאסר על תנאי. זאת, במקרה שהנאשם סטה לנתיב הנגדי וגרם לתאונת דרכים קשה בה נפצעו קשה מספר נוסעים וגם הוא. הנאשם היה נהג חדש, ללא הרשעות קודמות. בית המשפט קבע כי **רשלנותו של הנאשם לא היתה גבוהה אלא רגעית**. צוין כי המערער נהג חדש, אך עם זאת הביעה סליחה בפני הנפגעים, וחרטה כנה, עברו נקי ועלולה להיות השלכה לעונש מאסר על עתידו הצבאי.

משכך, אני קובעת כי במקרה דנן, בו סף הרשלנות הינו רגעי - בינוני, שכן אין מדובר באי ציות קלאסי לאור אדום, אלא, בנאשם שנעצר באור אדום וככל הנראה, התבלבל. סף רשלנות זה, יחד עם תוצאות תאונה שאמנם אינן פשוטות עבור שני המעורבים, אולם הינן ברף הבינוני - נמוך של חבלות של ממש, מתחם הענישה הראוי יחל בפסילה בפועל שתחל ב-7 חודשים ועד ל-18 חודשים, פסילה על תנאי, וקנס או פיצוי למעורבים.

העונש יכול ויכלול גם רכיב של של"צ או מאסר מותנה, לאיזון בין יתר הרכיבים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

תסקיר שירות המבחן

התסקיר מתאר ניהול אורח חיים נורמטיבי, כי מדובר בנהג אחראי ושקול, שלקח אחריות מלאה על התנהגותו שנבעה

מחוסר אחריות רגעי. הנאשם עסוק במצבם הפיזי של המעורבים.

התסקיר מתאר את האירועים הלבביים שעבר הנאשם בסמוך לתאונה ולשיקום שעבר, על תחושת האשמה שהנאשם נושא עמו ועל המצוקה שהביאה התאונה לחייו.

לבסוף, נכללת המלצה ליתן שיקול משמעותי לשיקומו של הנאשם ולבחור בענישה קונקרטית ומוחשית, תוך לקיחת גילו בחשבון ושלא למצות עמו את הדין בנוגע למשך הפסילה כיוון שההרתעה הושגה והסיכון מפניו נמוך וכן, השפעה על פרנסתו.

בסופו של התסקיר החיובי והמבקש להקל עם הנאשם, נכללת המלצה לביצוע של"צ בהיקף של 250 שעות, פיצוי לנגעים וצו מבחן לשנה.

בעניין זה יצוין כי לדברי הסניגור, שירות המבחן שוחח עם הנאשם בנוגע לשל"צ בהיקף של 150 שעות ואילו בתסקיר, צוין היקף של 250 שעות.

הנאשם, בן 64, אוזח ברישיון נהיגה משנת 1977. לחובתו שתי עבירות. האחרונה משנת 2017 בגין מהירות והקודמת, התיישנה, משנת 2006, בגין אי ציות לאור אדום. עברו של הנאשם תקין ומלמד עליו, כאלף עדים על היותו נהג זהיר ונורמטיבי. במסגרת עבודתו, נוהג בין כל חלקי הארץ.

הנאשם הביע חרטה כנה וניכר כי תוצאות התאונה השפיעו באופן מהותי ומשמעותי על חייו חיי משפחתו.

מצבו הבריאות השתנה לרעה בשנתיים שחלפו מקרות התאונה וניכר כי פסילה ממושכת עשויה להקשות על מצבו עוד יותר, שכן, לדבריו, מצבו הבריאותי אינו מאפשר התניידות בתחבורה ציבורית בתקופה בה מגיפת הקורונה נפוצה וכן, עבודתו דורשת נייודות בינעירונית.

יחד עם זאת, הפסיקה בעניין זה קובעת כי חרף ההשלכות של גזר הדין על חיי הנאשם, שהיה קטין בעת התאונה, מרכז הכובד בשיקולי בית המשפט לעונש יהא השלכות התאונה על חיי המעורבים. (ר' רע"פ 8588/16 רז משה נ' מ"י).

לא הוצגו בפני מסמכים המלמדים על מצבם של המעורבים היום ואולם, מהמסמכים שהוגשו, ניכר כי שניהם סבלו משברים ברגליים, נותחו ושחררו להמשך שיקום ביתי.

שיקולי שיקום

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג, לקולא, ממתחם העונש משיקולי שיקום: **"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש**

שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן".

לאחר שלקחתי בחשבון את מכלול השיקולים - לקולא ולחומרא: נסיבות ביצוע התאונה אשר מתארות רשלנות רגעית, הערך החברתי שנפגע, עברו התקין של הנאשם, חרטתו הכנה והשפעותיה של פסילה ממושכת על חייו, תסקיר שירות המבחן החריג באופיו, המבקש להקל עם הנאשם, אל מול החבלות שנגרמו לשני המעורבים ומשיקולי השיקום, כפי שפורטו באופן נרחב בתסקיר שירות המבחן וההשפעה הגדולה של פסילה משמעותית על חייו של הנאשם, מצאתי מקום לחרוג לקולא בנוגע לרכיב הפסילה.

בשל עברו התעבורתי התקין, לא מצאתי מקום להטיל עליו רכיב של מאסר על תנאי.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. פסילה בפועל למשך 6 חודשים. הפסילה תחל עד ולא יאוחר מיום 10.11.2020.
על הנאשם להפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט, גם אם אבד או פקע.
 2. 5 חודשי פסילה מותנית. והתנאי הוא, שלא יעבור עבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה למשך 3 שנים מהיום.
 3. של"צ בהיקף של 150 שעות, בהתאם להמלצת שירות המבחן שיגבש תכנית מתאימה וצו מבחן לשנה. הנאשם ישתף פעולה עם המלצות שירות המבחן.
 4. קנס בסך 1,500 ₪. הקנס ישולם בתשלום אחד עד ולא יאוחר מיום 10.11.20. שובר ניתן לקבל במזכירות בית המשפט.
המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.
- ניתן היום, כ' אב תש"פ, 10 אוגוסט 2020, ונמסר לצדדים.